

Acrius, quod nuper exarsit, linguarum germanicarum studium quo magis nos impellit ad monumenta earum vetustissima quaeque sitienter expetita in lucem protrahenda, eo minus abripi cogitationem sinit nostram a meritis felicitateque virorum, qui nobis ad ea aditum patefecerunt. Oblata igitur hac opportunitate scriptum theotiscum, haud levidense quamvis crasso filo munusculum, nunc tandem edendi, neminem arbitror mihi vitio versurum esse, si pauca prius de Francisco Junio *), cuius illud unius industria nobis servatum est, commemoravero. Is enim, sive doctrinam species summa diligentia paratam sive ingenium ad difficillima expedienda locuples, ceteris quotquot de his literis instaurandis bene meruerunt palmam ita praeripuit, ut studium ab ipso satis firmatum nondum tamen absolutum post eum jam levius delibatum **) esse sensimque refrixisse videatur. Junio dices nihil defuisse, fontesque ultro se obtulisse, quos antea abditos et opertos ipse recluderet. Majoremque admirationem vel hoc addit, quod exacta jam dimidia aetate ad has literas se contulit †). Nam cum suae gentis linguae a puero assuetus in terris adolevisset batavis, Britanniam adiit, in qua totos triginta annos agens initio quidem historiam artis coluit librumque de pictura veterum composuit, postea vero raptus ad linguam anglosaxonicam, unice delectari cursu rotundi volubilisque sermonis flexusque admirabiles prosequi coepit dialectorum inter se cognatarum. Omnia vero in assidua lectione posita esse recte intelligens plurimos codices a nemine ante se exploratos volvit et in suos usus exscripsit. Redux in patriam ††) nihil ab eo labore remisit, jamque de edendo apparatu

*) nato Heidelbergae anno 1589, mortuo Vindsoriae 19. Nov. 1677. Ortus vero est e familia nobili gallica, cui nomen gentilium erat Du Jon (vide Niceronem XVI, 71. pro quo perperam scribit Du Jou Wattius bibl. Britanniae 559k) patremque habuit cognominem natum Biturigibus a. 1545, mortuum Lugduni Bat. 1602, qui vitam suam ingenue ipse narravit editam a Paulo Merula Lugd. Bat. 1595. Francisci Junii F. F. vitam contextuere tum J. G. Graevius in fronte libri ejus de pictura veterum denuo editi Roterod. 1694 tum Ant. Wood Athenarum oxoniensium volumine altero p. 602-604 (coll. fastorum p. 203. 204.) Effigiem Junii ad tabulam Adriani van der Werff sculptam sistit editio libri citati Graeviana; alia depicta ab Ant. van Dyck aeri incisa habetur in Rawlinsonii Boethio.

**) ne videar temere Hickesium carpere, monuisse sufficiat hunc e Junii disciplina profectum magistro pleraque debere, multa vero minus subtiliter nec accurate tractasse.

†) in literis Junii ad Gerhardum Vossium scriptis, quae usque ad a. 1646 excurrunt, nulla dum mentio injicitur studii anglosaxonici, unde concludere licet, illud demum intra a. 1640-1650 inchoatum fuisse, cum jam quinquagenarius esset.

††) circa a. 1652.